

ЕЛИН ПЕЛИН
ПИСМОТО НА ПИЖО

chitanka.info

*Слушай, мари Пено,
любезна ми жено!*

*Кога от селото за полко тръгнахме,
с приятели малко за сбогом пийнахме,
та не могох сичко по ред да ти кажем
и затова рекох с писмо да те тражим.
Я съм живо-здро, тука дойдох старец,
сега да ме видиш — като новобранец,
от горе до доле у нова премена,
като че е максус за мене кроена.
Шапката си носим мъничко накриво,
като петел герест ходим горделиво.
И мустаци сучем — да му мисли она,
дека че ми падне „на нож“ да го гоня!
Па да видиш, Пено, куртката му пуста,
нова и дебела, стегната у кръста,
чизмите ми жълти, шинелата сива —
със нея съм суцо кокона красива.
Па да мож да литнеш като пиле леко
или да ме видиш така отдалеко
с каков ищах ручам чорбата войнишка,
че да се прекръстиш и кажеш с въздишка —
боже милостиви, луда съм станала,
това не е мъж ми ами пуста хала!
Още едно нещо ще да се похваля —
какво-що играе, нали знаеш жено,
в твоите ръце бързи тънкото вретено,
те така играе пушката у моите
(тука спри и речи: „Деца не се бойте!“) —
та да знаеш Пено, здрав съм и добре съм,
и таков каков съм, че да ти харесам.
Ама ти какво си? Що правят децата?
Изора ли Тото нивата в „Реката“,
очука ли Дуда опраните гръсти,*

прасетата как са, станаха ли тлъсти?
Оттка ли платното що беше на стана?
Дали се обади мъжко на Юрдана?
Отвори ли вече даскала школото?
Случи ли се нещо ново у селото?
Напълни ли вече кацата със зеле?
Добре ли ушиха ментето на Геле?
Па недей забравя да кажеш на Петко,
нивата на „Края“ да насее редко,
оти тя е торна, да се не заглуши
или да не легне, като се задуши.
Да живеите дружно с Пендовата Тота,
ние със мъжо и сме у една рота.
Сега много здраве, па да ме не жалиш,
с менека ти можеш само да се хвалиш.
Засега не можем да ти пишем много,
къде сме, кои сме — тайна пазим строго.
Па ти нали знаеш, че жена си пуста,
не мож да си траеш, че отвориш уста —
на Куна, на Тота, на кумеца Гето —
от село на село, та чак у десето...
Ти като ми пишеш, пиши ми у полко,
они че ме найдат. Свършувам и толко!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.